

Ecz. Fevzi EKMEKÇİGİL
ANISINA

Ölümlle Gelince Burunburuna
Soğuk nefesini hissettiğinde
Eensed
Bırakmadıysan Arkanda
Bir Tohum bir Tomurcuk
Bir fidan
Yanarsın be Adamım
Senin Tohumların verimli
Senin Tomurcukların kokulu
Senin fidanların meyveli
Bedenin gitti Ama
Eserlerin, Düşüncelerin
Bizimle be Adamım

Ecz. Fevzi EKMEKÇİGİL

Mehmet GÜNER / Şair

Yokluğuna alışmak çok zor, Tanrı'dan bizlere sabır vermesini diliyoruz ve biliyoruz hala yanımızdasın bizleri duyuyorsun . Seni yüreğimizde hep yaşatacağız.

"Ölüm diye bir şey yok bu ummanda
Umutsuzluk da yok, hüzn de, kaygı da...
Bu umman sonsuz aşk ve sevgi dolu
lyiliğin, cömertliğin ummanı bu."

Mevlana

Güle güle Fevzi, seni hep hatırlayacağız...

Yıllar önce, çok sevdiğimiz, zaman zaman içki sofrasında beraber olduğumuz bir arkadaşımızı trafik kazasında kaybetmiştik. Uzun yıllar unutamadık. Her şerefe kaldırılan kadehte onu anmıyor, kadehi dört parmağımızla kavarken işaret parmağımızı da yukarı doğru kaldırarak bir anlamda onu anıyorduk. Bir süre sonra bir başka kazada, bir arkadaşımızı daha yitirdik. Bu defa bardağı kavrayan parmak sayısı üç, yukarı kaldırılan parmak sayısı ise iki olmuştü. Giderek bardağı kavrayacak parmak kalmadı (!) bizler de bu geleneği sürdürmek kararlılığı içinde bütün yitirdiklerimizin anısına sadece işaret parmağımızı kaldırmaya karar verdik.

Bu alışkanlık bende hala yaşıyor. Şerefe kaldırılan her kadehte ister istemez, işaret parmağım yukarıyı gösterir, diğer bir deyişle aramızdan ayrılanları hatırlatır...

Fevzi'yi yıllardır tanıyorum. Ancak derinlemesine bir dostluğumuz yeni oluşuyordu. Benimle saygılı bir sevecenlikle şakalaşıyor, ben de ona gezi ve eğlence kolu başkanımız diye takılıyordum. Bir içki sofrası beraberliğimizde yukarı kalkan parmağım dikkatini çekmiş, ne anlama geldiğini sormuş, ben de anlatmışım. Hoşuna gitmiş olmalı ki zaman zaman parmaklarımızı birlikte kaldırır olduk! Kızının nişanına il dışında olduğumdan, çok istediğim halde katılamadım. Çok heyecanlı ve çok sevinçliydi, bunu saklamıyor, her fırsatta dışa vuruyordu. Son olarak Eczacılık balosunda, mavy light orkestra nedeniyle şakalaşmış, beraber parmak kaldırmıştık... Bodrum anılarını dinleyemedim...

Parmağımı Fevzi için kaldıracağım hiç aklıma gelmemişti... Güle güle Fevzi, seni özleyeceğiz...

Oktay DEMİRKAN

Fevzi Abi!

Yattığın yerde Rahat
Yattığın yerde Mutlu
Yattığın yerde huzurlu uyu
Huzurlu, mutlu ve Rahat uyuki,
Geri de bıraktıkların
Toprağının kokusunda, neminden
üzerinde yeşeren çiçeklerden anlasın,
Ortadan da bize gülümsediğini!
İşıldasın ki toprağın
Bilelim,
Senin orada da mutlu olduğunu
HİÇ DÜŞÜNME GERİDE BIRAKTIKLARINI
Seninle yaşananlar, paylaşılanlar ve anılar
BİL Kİ;

Ömrümüzün sonuna kadar bizimle olacak
VE
Seni yaşatacak
BİL Kİ, Sen daima kalbimizdesin
BİL Kİ, Seni daima neş'yle, mutlulukla anıyoruz
BİL Kİ, Senden daima sevgiyle bahsediyoruz,
EVET,
Gözlerimizdeki yaşları soruyorsan eğer;
O yaşlar kalplerimizdeki senin yaşayan pırıltılarını
O yaşlar senin hiç sönmeyecek ışıltılarıdır...

KIZIN AYSUN

HAYATIM

Hayatım
Her koşuluna alışıyorum senin
Acı tatlı her süprizinde
yaşıyorum seni dimdik
Ve mutluyum
Dostlarımı ürküten
O habersiz bitişine kadar!
Ölümün acımsızlığı her zamankinde
betemiş!...
Nedir geride kalan? Bir tatlı söz, bir sıcak
bakış,
bir içten gülüş...
Başımızı çevirmemize yol açan kahkalar,
espiriler.
Bir de olmadık zamanlarda "Kara Üzüm
Habbesi"
Seni hep böyle hatırlayacağım!

Samandağ Eczacıları

All - Orhan - Özcan - Sebah - Semire -
Sevim - Sibel - Timur.

Ecz. Şebnem ÇOYMAK / ADANA

CUMHURİYET, DEMOKRASİ ve ATATÜRK İLKELERİ...

Bu yıl tüm yurtta çeşitli etkinliklerle kutlanıyor. Ancak kutlamaların giderek amacından saptırıldığını da gözlüyoruz. O kadar ki ne yapılsa "75. yıl anısına" etiketi takılır oldu. Önümüzdeki günlerde Ricky Martin konseri ile Cumhuriyetimizin 75. yılı kutlamalarını ilişkilendirmekte zorlanıyorum! Bütün bu etkinliklerde özel bir amblem de kullanılıyor. 75 sayısı ve bayraktan oluşan amblemin alt tarafında "Türkiye Cumhuriyeti'nin yetmiş beş yılı" yazıldı.

Ben bu 75 yılın 54'üne tanışım. Halk evlerini, köy enstitülerini, ekmek karnesini, pamuklu kuponunu, Türkçe ezanı, İkinci Dünya Savaşı sırasında kullanılan karartma perde ve ampullerini anımsıyorum.

O günlerden aklımda kalan en somut görüntüler ise büyük bir coşku ile kutlanan bayramlar. Atatürk'ün onuncu yıl söylevinde, onuncu yıl marşının sözlerinde, o coşkuyu duyarsınız.

Günümüzde ise bayramlar; askerlerle, öğrencilerin birlikte kutladıkları sıradan törenler haline geldi. Toplum giderek coşkusunu yitirdi, bayramlara yabancılaşarak salt izleyici konumuna geldi. Bunun nedeni yaşanan olumsuzluklar!

Son yıllarda yaşadığımız kimi olaylar, bizlere Atatürk ilkelerini, Cumhuriyetin erdemlerini yeniden anımsatıyor.

Atatürk'ün gençliğe hitabesi, yaşanan bazı olaylarda daha somutlaşıyor, daha bir anlamlı oluyor sanki!

Ne diyor Atatürk; "Bütün bu koşullardan daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar, gaflet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini, istilacıların siyasi emelleriyle birleştirebilirler."

Bu sözler sizlere bir şeyler anımsatıyor mu? Yoksa televizyonları izlemiyor, gazeteleri okumuyor, haberleri dinlemiyor musunuz?

Oysa ne günlerden bu günlere gelindi...

28 Ekim 1994 günlü Cumhuriyet Gazetisinde yayınlanan şu satırları sizlerle paylaşmak istiyorum;

"Birinci Dünya Savaşı sonunda Osmanlı İmparatorluğu teslim olmuş... Anadolu ve Rumeli 'Yedi Düvel' tarafından işgal edilmiştir. Mazlum halk, teslim olan efendilerine de işgal eden dünya efendilerine de anında baş kaldırır.

Silahı yoktur... Bulur buluşturur... Cephanesi yoktur... Yapar yakıştırır ... Ve dört yılda efendileri, bilinç ve direncinin örsüyle çekici arasında hamur gibi yoğurur.

Artık çağdaş uygarlığın onurlu ve eşit bir üyesi olmayı can pazarından sökülmüş bir ulustur.

Yol yoktur... Okul yoktur... Para yoktur. Olmayanı üretecek, olanı daha da çoğaltacaktır. Bu olağanüstü serüvene, dünyanın bütün dillerinde 'Kemalist Devrim' denilmektedir."

Ben genel kanının tersine Atatürk İlkeleri'nin günümüzde de geçerliliğini koruduğunu, dahası ülkemiz için ekonomik anlamda tek çıkış yolu olduğuna inanıyorum. Çünkü;

Mustafa Kemal, liberalizm ve sosyalizmden yararlanarak Türkiye koşullarına göre oluşturmaya çalıştığı devrimci

ideolojinin doğmaşma olasılığını önlemeye çalışmıştır. İdeolojik kalıplaşmanın hızlı değişim süreciyle bağdaşmayacağını vurgulayarak, bir anlamda 'Sürekli Devrimcilik' anlayışının öncülüğünü yapmıştır. Kemalizmin önünde iki aşamalı bir amaç vardı: Bağımsızlık ve çağdaşlaşma. Bu amaca ulaşmak ideolojinin çerçevesini oluşturma milliyetçilik, Cumhuriyetçilik ve Lâiklik ilkelerini Fransız Devrimi ve dolayısıyla Liberalizmden; Devletçilik, Halkçılık ve Devrimcilik ilkelerini de Sosyalizmden esinlendi. (1)

Atatürkçü dünya görüşü olarak da tanımlanan Türk Devriminin ilkelerini çağdaş uygarlık

sentezinden alınmıştır. Temelinde akıl ve ilim olan bu sentezin bütününün özümsemesi Türk devriminin ifadesi olmaktadır. (2)

Başka ülkelerin Cumhuriyetleri faklıdır. Bugün dünyada islâm Cumhuriyeti veya Sosyalist Cumhuriyetler diye tanımlanan Cumhuriyetler de var.

Türkiye için 'Cumhuriyet' modernleşmenin ve ulusallaşmanın hem siyasal güvencesi, hem de vatandaşı eğiterek, demokrasiye geçişi hızlandıran bir okuldur. Türkiye'de 'Cumhuriyet' demokrasi karşıtı veya demokrasi dışı bir rejim değil demokrasiyi hazırlayan bir geçiş sürecidir. (3)

Egemenliğin kayıtsız koşulsuz ulusa ait olduğu görüşünü benimseyen Mustafa Kemal Atatürk bu yekinin kullanılış biçimi konusunda temsili demokrasiyi seçmiştir.

Cumhuriyet rejimi, niteliği gereği devleti ve kişileri yöneten hukuk kurallarında değişiklik yapma olgusunu da beraberinde getirmiştir. Egemenliğin kaynağının ulus olması, hukuk kurallarının ulusun temsilcilerinden oluşan organlarca yapılması sonucunu doğurmuştur. (4)

Ancak bu sonuç; Laik Cumhuriyetin, ulusal bağımsızlığın ve demokrasinin yok edilmesi amacıyla kullanılmamalıdır. Demokrasilerde demokrasiyi ortadan kaldırma özgürlüğü yoktur.

Savaşımız, aklın ve bilimin öncülüğünde, demokratik ve çağdaş bir toplum yaratma savaşı olmalıdır.

(1) Prof. Dr. : Ahme Taner KİŞLALI * Atatürk'e saldırmanın dayanılmaz hafifliği * İmge Kitabevi

(2) Prof. DR. :Ergün Aybars * Atatürk ve Demokrasi * Altok Dergisi Ekim 1994 Sayı 5 * Şafak Yayıncılık

(3) Prof. Dr. : Maurice Duverger * Prof. Dr. Ergün Aybars * Atatürk ve Demokrasi Adlı yazısında * Altok Dergisi*

(4) Prof. Dr. Aysel Çelikel * Hukuk Devleti ve Demokrasi * Altok Dergisi Ekim 1994 Sayı 3 * Şafak Yayıncılık

Ezc. A. Oktay DEMİRKAN

NOTLAR...

* Emekli sandığı reçete bedellerini, bilgisayar aracılığıyla internet veya paket programı kullanarak ödemeye başlamıştır. Bu uygulamayla eczacı reçete bedellerini en geç 15 gün içinde alabilmekte ve olası reçete hatalarını anında öğrenebilmektedir. Aldığımız duyumlara göre bu uygulama 01.10.99'da zorunlu hale gelecektir.

* 8 yıllık eğitime katkı olarak tüm meslektaşlarımızın yardımda bulunduğu Diyarbakır Eczacılar İlköğretim Okulu 28 Eylül'de törenle açıldı.

* **TEMA** Vakfı tarafından 10 milyar meşe palamudu ekme kampanyası başlatılmıştır. Odamız bu kampanyaya 180 meşe palamudu karşılığı olarak 20 milyon TL bağışta bulunmuştur. İsteyen meslektaşlarımız ayrıyeten katkıda bulunabilirler.

* Cumhuriyetimizin 75. yılı dolayısıyla yapılacak etkinliklere 28. Bölge H.E.O olarak 100 milyon TL bağışta bulunmuştur.

* Yeni yılda meslektaşlarımızın hastalarına dağıtması için takvim, kalem ve anahtarlık yaptırılacaktır. İsteyen meslektaşlarımız bu hediyeleri odamızdan temin edebilirler.

* **TEB** 31. Dönem 2. Bölgeler arası toplantısı 20/21/22 Kasım

1998 tarihinde İzmir'de yapılacaktır. Gündemde 1999 yılı Bütçe Uygulama Talimatı ve Bağ-Kur Protokolü, TEB Merkez Heyetinin Çalışma Raporu, Yönetici Eğitimi Programı, İnsan Hakları Kavramı ve Gelişimi, Eczacı Kooperatifleri Konuları görüşülüp tartışmaya açılacaktır.

* Bültenimize herhangi bir konuda yazı yazmak isteyen meslektaşlarımız yazılarını bülten komisyonuna iletebilirler.